

Izvornik: „*Prinzen, Monarchen und das Drama der Zukunft*“, Thomas Meyer,
Der Europäer, April 2016, Editorial, News

Prinčevi, monarsi i drama budućnosti

19. februara ove godine pri otvaranju jednog kongresa za biološko-dinamički način privređivanja mogao se pogledati jedan video snimak, u kome **Princ Čarls** šiba rečima na miran i objektivan način razorno postupanje sa zemljom putem veštačkih sredstava za gnojenje (đubrenje) i monokultura itd. Pri tome on skreće pažnju na to, da su prava sredstva već duže vremena pripremljena, kroz ’Poljoprivredni kurs’, koji je *Rudolf Štajner* održao 1924. god. u Kobervicu. Radi se jednostavno o tome, da se Štajnerovi navodi konačno dohvate i slede širom sveta. (vidi:
<http://www.convegnobiodinamica.it/it/video-19-febbraio-2016/>)

Princ Čarls se sa ovim govorom priključio nizu drugih reprezentativnih ličnosti, koje su imale uho za neki novi, tročlani svetski poredak u smislu duhovno-naučnog impulsa.

U kasnim 30-im godinama poslednjeg stoljeća založio se belgijski **Kralj Leopold III od Belgije** za osnivanje jednog instituta, koji je u Briselu vodio W. J. Štajn. Ovaj je imao svrhu, da sakuplja i koordinira podacima i resursima širom sveta radi uspostavljanja reda u svetskoj privredi. Štajn je više puta razgovarao sa zainteresovanim monarsima o svetskoj istoriji u svetlu antropozofije. On je takođe uspostavio kontakt sa holandskim **Princom Bernhardom**, koji se isto tako interesovao za rad instituta.

Kako monetarna konferencija u Bretton Woodsu (1944) tako i 1954. od strane Princa Bernharda osnovana grupa „Bilderberger“, svakako u modifikovanom smislu, zasnovale su svoje osnovne intencije na naporima briselskog instituta, koji je na početku rata morao da bude zatvoren. Štajn je to zasnovao na podsticaj D. N. Dunlopa, osnivača Worl Power Conference, koja danas još egzistira kao World Energy Congress. (Vidi J. Tautz, *Walter Johannes Stein – Biografija*.)

U julu 1924. je D. N. Dunlop mogao **Edwarda VIII, Princa od Welsa** da pridobije za to, da otvori World Power Conference, što joj je od početka dalo poznatost i prestiž od pomoći. (Vidi Thomas Meyer, *D. N. Dunlop – Slika vremena i života*.)

U letu 1917. je Arthur Polzer-Hoditz predao **Caru Karlu I od Austrije-Mađarske** jedan memorandum za moguće novo oblikovanje odnosa u dvojnoj monarhiji. Ova činjenica je bila, pored prvobitnog otiska ovog memoranduma, pokrenuta (o njoj je počelo da se priča) u biografiji Cara Karla od Arthura Polzer-Hoditza; u engleskom izdanju ove knjige iz 1930. godine ona je suzbijena (uklonjena). (Vidi Thomas Meyer, *Ludwig Polzer-Hoditz – jedan Evropljanin*.)

Za **400. god. od dana smrti Wilijama Šekspira 23. aprila** mi se sećamo jednog lica iz sna, koje Šekspira dovodi u vezu sa egiptskim misterijama. To potiče od Ludwiga Polzer-Hoditza, koji je sâm imao veliku prošlost jednog rimskog monarha i bio rođen 23. aprila 1869.

Da li se u egiptskim ritualima posvećenja nalazi poreklo kasnije Šekspirove dramske umetnosti? Kao što Šekspir predstavlja apsolutni *vrh* zapadnjačke dramatike, tako je **Rudolf Štajner** u 20. stoljeću sa svojim *Misterijskim dramama* položio *klicu* za dramatiku budućnosti. Ona će biti izgrađena na realnosti reinkarnacije i karme.

Neka ovogodišnji uskršnji praznik vaskrsne u delotvornoj realnoj dramatici stvarna, vremenu primerena duhovna dela monarha, pesnika i osnivača duhovne nauke i njegovih učenika.

Thomas Meyer

Preveo S. N.